Den 18. november 2015 blev i sag nr. 88310:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring hos Tryg Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over selskabets afslag på at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 3/1 2013, hvor han beskadigede sit højre albueled.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens varige mén efter ulykken er mindre end 5 %, idet der ikke er årsagssammenhæng mellem klagerens gener og det anmeldte ulykkestilfælde.

Den 3/1 2013 fik klageren et vrid i albuen, da han sammen med en anden var i færd med at flytte en tung reol. Han fik herefter smerter i højre albueled med udstråling til fingrene.

Klageren anmeldte hændelsen til selskabet den 27/8 2013. Af skadeanmeldelsen fremgår det bl.a.:

”**Beskriv ulykken**

Beskriv ulykken så præcist som muligt	Flyttede en høj tung reol sammen med en anden person, og da den anden person var ved at miste styringen, hældede reolen mere og mere til siden og jeg kæmpede med højre arm for at holde den lige, hvilket også lykkedes til sidst, men albuen fik for meget vrid ud ad sidelæns, som kunne mærkes bagefter.

Beskriv i detaljer, hvilken del/dele af kroppen, der er beskadiget?	Højre albueled strålende ud til fingrene.
Hvor hurtigt efter ulykken Opdagede du din skade?	Bagefter håndteringen gjorde det ondt i albuen.
Hvornår blev den første lægehjælp foretaget?	Det gjorde jeg 13 februar, da jeg stadig havde ondt i albuen, så noget måtte der være sket.
… Hvilken diagnose er stillet?	Lægen kaldte det en golfalbue.
Beskriv dine gener efter uheldet	Det gør ondt på undersiden af albueleddet og stråler ud til fingrene som er følelsesløse i lillefinger og lidt i den næste. Det er svært at skrive med kuglepen, da jeg er højrehåndet og af og til taber jeg ting ud af hånden. Toiletbesøg er også svært med højre hånd, da jeg ikke har så mange kræfter i fingrene. Kan heller ikke skrubbe gryder, da der er for lidt kræfter i hånden.
Har du tidligere haft skader/ Sygdomme i den legemsdel, der nu er beskadiget?	Nej."

For at vurdere årsagssammenhængen mellem uheldet og klagerens gener bad selskabet i brev af 11/9 2013 klagerens praktiserende læge om at fremsende klagerens lægejournal.

Af journalnotat af 31/5 2011 fremgår bl.a.:

"**Diagnoser**
L12 Symptom/klage fra hånd/finger

Kontakt tekst
En del smerter i hø flexorseneregion"

I journalnotat af 7/2 2013 hedder det bl.a.:

"**Diagnoser**
L87 Bursit/tendinit/synovit IKA

Kontakt tekst
Hø dig 5 sover, og der er smerter ved hø med epikondyl, tror dette er udløst af ulnariskompression, - rek fys og se det an …"

I journalnotat af 15/8 2013 fremgår det bl.a.:

> ”**Diagnoser**
> L87 Bursit/tendinit/synovit IKA
>
> **Kontakt Tekst**
> Smerter i hø mediale epik, som ved golfalbue, råd om belastning og volt gel …”

I brev af 26/3 2014 vurderede selskabet klagerens varige mén efter ulykken til at være under 5 % med henvisning til, at en del af klagerens gener ikke stammede fra skaden i januar 2013.

Sagen blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen. Ved udtalelse af 10/7 2015 vurderede Arbejdsskadestyrelsen klagerens méngrad til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

> ”**Varigt mén**
>
> **Vurdering af varigt mén**
>
> **Det varige mén er mindre end 5 procent**
>
> Vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.
>
> Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring, der skyldes forudbestående forhold.
>
> Grundlaget for vores vurdering:
> - [Klageren] den 3. januar 2013 hjalp med at løfte et skab, da han mistede grebet fik han et vrid i højre albue,
> - Den 7. februar 2013 konsulterede han egen læge, da han havde en sovende fornemmelse i højre lillefinger og ømhed ved albuen.
>
> Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener i højre albue.
>
> Det er vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem [klagerens] gener i højre albue og ulykken den 3. januar 2013.
>
> Vi har lagt vægt på, at generne ikke er beskrevet i umiddelbar tidsmæssig tilknytning til ulykken, at ulykken ikke er beskrevet i journalen fra egen læge eller i andre akter i perioden efter ulykken, og at der er tale om gener, der ofte opstår uden traume.
>
> Vi mener derfor ikke, at det er tilstrækkelig sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng.
>
> **Vi vurderer derfor, at skaden den 3. januar 2013 har medført et varigt mén på under 5 procent**”.

I klageskema af 23/7 2015 har klageren bl.a. anført:

> ”1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
>
> Kom til skade med min albue. Søger erstatning. Selskabet har accepteret at skaden er dækningsberettiget, men afslår erstatning. Først med den begrundelse, at men er under 5%.
> Så indhentes vejledende vurdering fra arbejdsskadestyrelsen.
> Tryg afslår derefter med henvisning til denne vurdering fra ASK, som jeg mener er usaglig og forkert. ASK har kommenteret årsagssammenhæng, i stedet for at vurdere méngrad, som de er bedt om.
> Jeg mener ikke de har kompetence eller ret til at udtale sig om årsagssammenhængen. Det er en privat forsikringssag, ikke en arbejdsskadesag. Det er en retlig vurdering som de ikke har mandat til.
> Jeg har ikke bundet mig til at følge vurderingen fra ASK.
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
> Dækning af min skade”.

Hertil har selskabet i brev af 18/8 2015 bl.a. bemærket:

> ”**Sagsforløb**
> Vi modtog en skadeanmeldelse af 27. august 2013 fra kunden, hvoraf det fremgik, at han den 6. januar 2013 ’Flyttede en høj tung reol sammen med en anden person, og da den anden person var ved at miste styringen, hældede reolen mere og mere til siden og jeg kæmpede med højre arm for at holde den lige, hvilket også lykkedes til sidst, men albuen fik for meget vrid ud ad sidelæns, som kunne mærkes bagefter’. Herudover fremgik det af anmeldelsen, at kunden efterfølgende havde ondt i højre albue, og fik behandling hos fysioterapeut. Endvidere oplyste kunden, at han ikke havde haft skader/sygdomme i albuen tidligere, jf. bilag 2.
>
> Efter indhentelse af journal fra egen læge og fysioterapeut, jf. bilag 3 og 4, afviste vi i brev af 13. november 2013, at der var dokumentation for et dækningsberettiget ulykkestilfælde, jf. bilag 5. Efter fornyet gennemgang af sagen omgjorde vi ved brev af 16, december 2013 denne afgørelse, og vi anerkendte, at kunden havde været ude for et dækningsberettiget ulykkestilfælde den 3. januar 2013, jf. bilag 6.
>
> Efterfølgende blev der indhentet en funktionsattest, jf. bilag 7, og yderligere journalmateriale fra egen læge, jf. bilag 8.
>
> På baggrund af de lægelige oplysninger, blev det varige mén som følge af ulykkestilfældet den 3. januar 2013 fastsat til mindre end 5%, idet vi ikke fandt årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og kundens højresidige albuegener med udstråling til fingrene, og lagde vægt på, at der måtte være andre årsager end ulykkestilfældet til albuegenerne, herunder forudbestående gener, hvilket vi skrev til kunden i brev af 26. marts 2014, jf. bilag 9.
>
> Kundens klagede i mail af 1. april 2014 over vores afgørelse, jf. bilag 10.
>
> Efter fornyet vurdering af sagen i samråd med vores lægekonsulent fastholdt vi den tidligere afgørelse i brev af 7. april 2014 til kunden, hvor vi samtidig henviste til muligheden

for forelæggelse af sagen til uvildig vurdering i Arbejdsskadestyrelsen, som en privat erstatningssag, og samtidig sendte vi en samtykkeerklæring, som kunden havde mulighed for at underskrive, hvis han ønskede at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse skulle være bindende for begge parter, jf. bilag 11.

Efterfølgende modtog vi et brev af 7. august 2014 fra kundens advokat, hvoraf det fremgik, at kundens ønskede sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen, men ikke ønskede at underskrive en samtykkeerklæring om, at Arbejdsskadestyrelsens udtalelse var bindende for begge parter, jf. bilag 12.

Sagen blev herefter sendt i Arbejdsskadestyrelsen til uvildig vurdering, hvor der blandt andet blev indhentet yderligere oplysninger fra fysioterapeuten, jf. bilag 13, og en speciallægeerklæring efter styrelsens ønske til vurdering af sagen, jf. bilag 14.

Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse i brev af 10. juli 2015 og fastsatte det varige mén som følge af ulykkestilfældet den 3. januar 2013 til mindre end 5%, jf. bilag 15.

Samme dag skrev vi til kundens advokat og orienterede om Arbejdsskadestyrelsens udtalelse, og bad samtidig kundens advokat betale den af Arbejdsskadestyrelsen ønskede speciallægeerklæring, som havde kostet 8.000 kr., jf. bilag 16.

I brev af 24. juli 2015 oplyste, kundens advokat, at kunden ikke ønskede at betale speciallægeerklæringen, og at sagen ville blive indbragt for Ankenævnet for Forsikring, jf. bilag 17.

Forsikringsbetingelser
Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.1 at: 'For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden'.

Endvidere fremgår det af forsikringsbetingelsernes punkt 3.2.1, at forsikringen ikke dækker følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdom.

Herudover fremgår det af punkt 3.2.2 i forsikringsbetingelserne, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes en tilstedeværende sygdom.

Slutteligt fremgår det af forsikringsbetingelsernes punkt 9.2.1, at forsikringen ikke dækker 'Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerative forandringer, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede'.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af klagen, har vi gennemgået sagen på ny.

Det er vores vurdering, at méngraden som følge af ulykkestilfældet den 3. januar 2013 er mindre end 5%. Som en naturlig del af denne vurdering af méngraden som følge af ulykkestilfældet, er der indgået en vurdering af, om kundens nuværende/anmeldte gener skyldes ulykkestilfældet. Med andre ord om der er årsagssammenhæng mellem nuværende gener og ulykkestilfældet.

Arbejdsskadestyrelsen har også ved uvildig vurdering fastsat det varige mén efter ulykkestilfældet til mindre end 5%, og har begrundet afgørelsen med, at det ikke sandsynliggjort, at ulykkestilfældet har forårsaget de af kunden anmeldte/nuværende gener.

Konklusion
Vi fastholder på baggrund af ovenstående vores tidligere afgørelse i sagen.

Samtidig bemærkes det, at vi ikke er ikke enig i det af kunden anførte i klagen til Ankenævnet om, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har fastsat en méngrad, idet styrelsen i udtalelse af 10. juli 2015 vurderede det varige mén til mindre end 5%. Herudover er vi ikke enig i det i klagen anførte om, at Arbejdsskadestyrelsen ikke skulle have kompetence til at udtale sig om årsagssammenhæng, da styrelsen, som en naturlig del af vurderingen af méngradens størrelse efter et ulykkestilfælde, er nød til at tage stilling hvorvidt kundens gener stammer fra ulykkestilfældet.

I denne forbindelse henvises til ankenævnspraksis vedrørende lignende sager om méngradens størrelse og årsagssammenhæng, fx kendelse nr. 83.253, nr. 83.261 og 86.395, jf. bilag 18-20.

Den modtagne ankenævnsklage giver os ikke grundlag for at ændre afgørelse."

I forbindelse med sagens forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen blev der efter Arbejdsskadestyrelsens anmodning indhentet en speciallægeerklæring. I speciallægeerklæringen af 18/5 2015 fremgår det bl.a.:

"Aktuelle klager:
Det er belastningsrelaterede smerter ved den indvendige side af højre albue, samtidig udløses sovende fornemmelse ud i lillefingeren. Når armen ikke belastes, er der ingen symptomer. Kraften og styrken ved brug af højre arm er generelt nedsat. Har besvær med kombinerede bevægelser i underarmen, som eksempelvis at vride en klud, pudse og polere. Forsøger i dagligdagen og på arbejdet at aflaste højre arm.

Arbejde:
Har gennem mere end 30 år arbejdet som selvstændig med pakke- og avistransport på … Arbejdet kan være tungt belastende og med mange repeterende løft.

…
Tidligere:
Cirka 4-5 år siden 'muse-skade' ved højre albue. Generne forsvandt spontant.

Fik for 1½ år siden diagnosticeret diabetes type 2 (ikke insulinkrævende). Sygdommen er velreguleret med tablet behandling.

…
Konklusion:
Skadelidte oplyser i dag, at han ved hændelsen den 3. januar 2013 forvred højre albue, og der umiddelbart efter var smerter. Der er ingen oplysninger i akterne, der belyser hændelsen eller den akutte skade. En måned efter skaden undersøges han af egen læge, og i journalen oplyses, at der fandtes mistanke om påvirkning af albuenerven. Journaloplysningerne fra egen læge er meget sparsomme, de belyser sparsomt den kliniske tilstand,

og de er uden overvejelser om eventuelle andre diagnoser. I august blev KL igen undersøgt af egen læge, og denne gang var der mistanke om en golfalbue. Samme diagnose fastholdes i den udarbejdede Funktionsattest.

Ved gennemgang af akterne kan der konstateres, at det foreliggende materiale ikke kan belyse den akutte skade og sparsomt belyser det videre forløb frem til i dag eller for så vidt tilstanden forud for ulykken.

Ved den kliniske undersøgelse i dag findes ingen tegn på golfalbue. Der kan supplerende oplyses, at en tilstand med golfalbue sædvanligvis opstår efter en akut eller kronisk overbelastning af det senede muskeludspring ved den indvendige kno på ved albuen. Skadelidtes job som selvstændig med pakke- og avis transport, hvor der foretages mange gentagne og løft kan disponere til golfalbue.

Skadelidte har ifølge samtalen i dag, og de sparsomme akter haft vedvarende gener med sovende fornemmelse ud i lillefingeren, hvilket tyder på, at albuenerven påvirkes. Ved undersøgelsen findes lokaliseret ømhed ved albuenerven bagved den indvendige albuekno, og når albuen strækkes maksimalt påvirkes nerven yderligere, og der udløses smerter. En tilstand, hvor nerven afklemmes kan opstå som følge efter et direkte traume mod albuen eller en kraftig forvridning som oplyst ved hændelsen i januar 2013. Når der ikke observeres svind af muskulaturen på venstre hånd, tyder det på, at der ikke er en konstant/total påvirkning af nerven. En velkendt disponerende faktor til påvirkning af albuenerven er sukkersyge, som skadelidte lider af. I hvilket omfang forud bestående lidelse har betydning for tilstanden i dag kan ikke sufficient vurderes på baggrund af akterne eller efter samtalen i dag.

På denne baggrund konkluderes, at der forekommer at være sammenhæng mellem den oplyste hændelse, den akutte skade, det videre forløb, de aktuelle subjektive klager og objektive fund i dag. I hvilket omfang eksponerende (job) og disponerende (sukkersyge) faktorer har på tilstanden i dag kan ikke vurderes. Tilstanden er aktuelt stationær på kort og lang sigt. Skadelidte har mén i lettere grad. En mindre operation, hvor nerven frilægges ved albuen kan i bedste fald ophæve alle gener eller alternativt lindre dem".

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"2. Hvad dækker forsikringen?
2.1.
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2.
Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke
3.1. Manglende årsagssammenhæng.
For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden.
Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

3.2. Sygdom m.m.
3.2.1.
Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).

3.2.2.
Forværring af et ulykkestilfælde følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom.

…
9. Erstatning ved varigt mén.
…
9.2. Hvad omfatter dækningen ikke
9.2.1.
Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende.
Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede".

Nævnet udtaler:
Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise, at det er omfattet af forsikringsdækningen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hændelsen den 3/1 2013 er hovedårsagen til hans nuværende gener, og at hændelsen derved i sig selv har medført et varigt mén på mindst 5 %.

Nævnet har ved sin afgørelse lagt vægt på konklusionen fra speciallægeerklæringen af 18/5 2015, hvoraf det bl.a. fremgår, at en tilstand med golfalbue sædvanligvis opstår efter en akut eller kronisk overbelastning af det senede muskeludspring ved den indvendige kno på albuen, at klagerens job som selvstændig med pakke- og avistransport, hvor der foretages mange gentagne løft kan disponere til golfalbue, og at en velkendt disponerende faktor til påvirkning af albuenerven er sukkersyge, som klageren lider af.

Nævnet har tillige lagt vægt på Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 10/7 2015, hvori det ikke findes godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og klagerens aktuelle gener.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand